

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De ecclesiastica historia Theodori lectoris, libro quinto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

pro eo constituerunt. Et post
hac Cosmas reuerendissimus
diaconus & cubiclesius vene-
rabilis patriarchii legit.

*De ecclesiastica historia Theo-
dori lectoris, libro quinto.*

Dioscorus enim contra id
quod regulis placet, sibi ordi-
nationem Constantinopolitani
episcopatus indulgens, proue-
hit in eius præfulatum Anatoli-
um quemdam Alexandrino-
rum ecclesiæ responsa Constan-
tinopoli facientem, habens præ-
sto & Eutychem comministran-
* scite dixit, tem. Ad quem Anatolius * gra-

propter animo dixit, quod futurum

erat ignorans: Quocumque am-
bulasti, sanctificasti. Ageban-
tur autem hæc consulatu Pro-
togenis & Asterii.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Quid dicitis de
Anatolio? nonne primas san-
ctæ Synodi fuit? & ecce a
Dioscoro impio ordinatus est.
* Gr. ad.
prælente
quoque Eu-
tyche.

Ezech. 18. * Ergo & nos suscipiamus eos
qui ab hereticis ordinati sunt,
quemadmodum & Anatolius
est receptus. Et rursus, vere

vox Dei est, quia non morien-
tur filii pro patribus, sed vnu-
quisque suo peccato morietur:
& quia ex Deo est consecratio.
Quod si forte aliqui dubitant
de Anatolio, legantur ea qua-
de ipso sunt.

Cosmas diaconus & cubu-
clesius venerabilis patriarchii
legit.

Kosmas monachos, diaconus & καὶ κοινωνεῖσθος τῆς θαυματουργίας, αὐτῆς.

εὐλόγῳ αὐτικατέσπον. καὶ μετὰ τοῦ
τοῦ Κοσμᾶ ὁ θαυματουργὸς διάκονος
καὶ νοτάρος καὶ κοινωνεῖσθος
τῆς θαυματουργίας, αὐτῆς.

ANNO
CHRISTI
787.

Ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἴσοριας Θεο-
δώρου διάγνωσου, βιβλίου
πέμπτου.

Διοσκορός γέροντας τῷ ποῖς κα-
νότι δοκοῦ ἔστη τῷ χρονίᾳ
Πηγέας τῆς κατέ Κωνσταντίου-
πολιν Πηγοπῆς, τοιχοδεῖτην εἰς
τὴν αὐτῆς τερατίαν Ανατολίου θε-
ραπεῖ τῆς Αλεξανδρεῶν ἐκκλησίας
τῆς Διοσκορίδες τῆς Κωνσταντίουπόλεως
ποιούμενος, ἔχων δέρβες καὶ Εύπ-
ολη συλλειπουργοῦσα. τεθέσθαι οὐν Ανα-
τολίου ταχείαντας ἐφεύρεται, τοιχόντες ηγούμενοι· οπού τετέλεσται, ιήσανται.
ἐπειδή δὲ πάντα κατέ τῷ ιατρού Περιπολίου ή Αστερίου.

Ταρασσός ὁ αἰγιώπιτος πατειαρ-
χης εἶπε· πι λέγετε τοῦ Ανατολίου;
οὐδὲ ἔξαρχος τοῦ αἰγιαλού πεταρτίας ουδέ-
διον ἔγειροις; καὶ ίδιν τοῦ Διοσκοροῦ
τῷ διατελεοῖς περιφρόνητο, τοιχόντες ηγούμενοι·
Εύπολη. καὶ ίμενις ζωῶν δεχόμενοις
τὸν δοῦλον αἱρεπικῶν χρονικήτας, οὐς
καὶ Ανατολίος ἐδέχθη. καὶ αὖτις ξαπ-
πῶς φωνὴ θεοῦ θεῖν, ὅπι οὐδετε-
νοῦσα τέκνα στέρερ πατέσσον, διλ-
έκασσος τῇ ιδίᾳ αἰμαρτίᾳ δοθανεῖται·
καὶ ὅπι εἰς τοῦ θεοῦ θεῖν ἡ χρονία. ἐ-
πειδὴ δὲ οὐτε πυχὸν αἱματίαλλοισι
τοῦ Ανατολίου, διάγνωσθαι τὰ
τοῦ αὐτοῦ.

Προοίμιον